

bilag (96) 1462, vil vurderingen af, hvornår en tilnærmelse mellem strafferetlige regler kan anses for nødvendig basere sig på Rådets skøn over behovet for fælles initiativer på det pågældende område. En eventuel beslutning om tilnærmelse forudsætter enighed blandt samtlige medlemslande. Da der som nævnt er tale om en konkret vurdering, der foretages af Rådet og den enkelte medlemsstat, er det ikke muligt på nuværende tidspunkt nærmere at angive, hvornår Rådet vil anse det for nødvendigt at foretage en tilnærmelse af medlemsstaternes strafferetlige regler, og hvordan man fra dansk side vil stille sig til konkrete forslag på dette område.

(L 1 – bilag 18 fra 1997-98, 2. samling)

Spørgsmål nr. 37 på L 1

Spørgsmål (21/4-98):

Såfremt ministeren ikke ser sig i stand til at konkretisere, på hvilke områder man efter dansk opfattelse anser det for at være »nødvendigt« at foretage en tilnærmelse af medlemsstaternes strafferetlige regler jf. spørgsmål 35 og 36 vedrørende nærværende lovforslag, bedes ministeren kommentere det rimelige i at sende Amsterdamtraktaten til folkeafstemning, uden at vælgerne mere konkret får mulighed for at vurdere betydningen af traktaten på dette område

Svar (23/4-98):

Det er et velkendt fænomen, at traktater fastlægger de overordnede rammer for vedtagelse af regler på nærmere bestemte områder med henblik på en efterfølgende nærmere udfyldning af disse rammer.

Det bemærkes i den forbindelse, at EU-samarbejdet på det strafferetlige område finder sted på mellemstatsligt niveau, og at Danmark ikke har overladt beføjelser på området.

(L 1 – bilag 18 fra 1997-98, 2. samling)

Spørgsmål nr. 219 på alm. del

Spørgsmål (2/7-97):

Hvordan skal der sikres »forenelighed mellem medlemsstaternes gældende regler«, sådan som det omtales i udformningen af K.3.c. i TEU?

Svar (5/9-97):

Artikel K.3. angiver området for fælles handlinger inden for det strafferetlige samarbejde.

Der kan således vedtages foranstaltninger om sikring af foreneligheden mellem medlemslandenes gældende regler, i det omfang, det er nødvendigt for at forbedre samarbejdet. Dette skal sikre et tættere samarbejde mellem medlemslandenes retlige og andre kompetente myndigheder, for at forebygge og bekæmpe organiseret og anden alvorlig kriminalitet, jfr. artikel K.1.

(Alm. del – bilag 1462 fra 1996-97)

Spørgsmål nr. 220 på alm. del

Spørgsmål (2/7-97):

Hvordan vil en »gradvis vedtagelse af foranstaltninger til fastsættelse af mindsteregler for, hvad der udgør kriminelle handlinger«, finde sted?

Svar (5/9-97):

Artikel K.3, litra e, giver Rådet hjemmel til en gradvis vedtagelse af foranstaltninger til fastsættelse af mindsteregler for, hvad der udgør kriminelle handlinger. Dette skal kun ske »om nødvendigt«, jfr. artikel K.1, og indenfor de rammer, som K.1 i øvrigt opstiller for det strafferetlige samarbejde. Der er således ikke tale om fuld indbyrdes tilnærmelse af de enkelte medlemslandes strafferetslovgivning, men om en hjemmel til at fastsætte mindsteregler for, hvad der udgør kriminelle handlinger. Reglerne for vedtagelse af foranstaltningerne følger af artikel K.6. Der henvises i øvrigt til besvarelsen af spørgsmål 214.

(Alm. del – bilag 1462 fra 1996-97)

Spørgsmål nr. 298 på alm. del

Spørgsmål (11/7-97):

Hvilke konsekvenser har det efter udenrigsministerens opfattelse, at strafferetlige regler indrages som et område, hvor der kan laves »fælles aktioner« i henhold til udformningen af nye artikel K.3, litra e i EU-traktaten?

Svar (5/9-97):

I henhold til Maastricht-traktaten kan der vedtages fælles aktioner vedrørende blandt andet strafferetligt samarbejde, jfr. denne traktats artikel K.1 og K.3. Med Amsterdamtraktaten angives området for det strafferetlige samarbejde mere detaljeret, og der indføres nye instrumenter. Området er fastlagt i artikel K.3. Instrumenterne er fastlagt i artikel K.6. Der kan ikke læn-